

NØVN

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, ið sýndu samkenslu, tá kæra mamma, vermamma, omma og langomma okkara

Poulina Poulsen
Vestmanna

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til tykkum øll, ið vóru um hana við røkt og umsorgan hennara síðstu tíð.

Tøkk til Agnar Nielsen, Jaspur Olsen og Theodor Olsen fyri góð og troystarrík orð. Tøkk til Hallur Joensen fyri sera vakran sang í kirkjuni. Tøkk til kirkjutænarar, sangarar, berarar og gravarar. Tøkk fyri blómur og kransar. Tøkk til tykkum øll, ið stóðu fyri ervinum og øll, ið hjálptu til á so mangan hátt. Tøkk øll tit, ið fylgdu mammu okkara til hennara seinasta hvíldarstað.

Gleðilig jól og gott nýggjár.

Familjunnar vegna
Poul, Elin, Katrin og Durita

Tøkk

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, umsorgan og hjálpssemi, tá okkara høgt elskaði, maður, pápi, verfaðir og abbi

Joel Jacob Müller Jacobsen

andaðist og var jarðaður.

Tøkk til øll tykkum, sum vóru um okkum ta seinastu tíðina.

Tøkk til Hanus á Gørðum fyri góð og troystarrík orð til jarðaferðina. Tøkk til kirkjutænarar og sangarar. Tøkk til øll, sum bakaðu og hjálptu til við ervinum.

Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávur til krabbameinsfelagið. Tøkk til tykkum mongu, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Øllum verður ynskt eini gleðilig jól og eitt av Harranum vælsignað nýggjár.

Familjunnar vegna
Jórun, Annika, Jacob Pauli og Torkil

1920-2012 So sløknaði á Borg

Stillisliga legði tú árarnar inn og flutti yvir í aðra tilveru, mamma. Sovnaði burtur uppi á Borg, í barndómsheimi tín-um, mett av døgum. Í somu húsum, sum tú vart fødd í fyri 92 árum síðani.

Serstøk var løtan í túninum á Borg, har Bergur, argjaprestur, og Poul Færø høvdu orðið, áðrenn tú vart borin heim um Argjagarðsá og koyrd oman í kirkjuna á Høvdakúlu.

Tvey langommubørn tíni vórðu borin í heim hetta sama árið, tú andaðist. Langommusonurin kom inn í hendan heim bert tveir dagar fyri, at tú fórt úr hesum heimi. Soleiðis er lívsins gongd: Ættarlið koma og fara. Seinasta kvøðan, tú sendi ommu- og langommubørnunum, var hendan: Jesus veri hjá tykkum øllum!

Tú vart ein sterk kvinna, ongantíð sjúk. Triðingin av lívsævi tíni búleikaðist tú í húsunum niðri í støðni. Gomlu húsunum, sum eru bygd oman á neystagrund, sum høyrði til spítalska sjúkrahúsið. Har virkaði tú m.a. sum eitt slag av lívbjargara. Nøkur argjabørn hefur tú drigið upp úr sjónum; onkuntíð var vandi á ferð. Tú verður eisini umtalað í bókini "Argjafrensar".

Brimið kundi vera øgiligt niðri í støðni. Aldubrotini vóru stór. Sama kann sigast um lívsleiðina: Ikki var altíð slætsjógvað; brotasjógvar komu viðhvørt; men eisini teir slætnaðu.

Tá faðir, maður tín, John í Hoyvík, legði árarnar inn í 1975, flutti tú úr støðni og niðan aftur á Borg.

Uppi á Borg vart tú, saman við Miu, systur tíni, í 23 ár, og síðani einsamøll, tann góða

mamman og omman, har ommubørnini altíð kundu koma, tí har var altíð opið, altíð onkur inni. Borgin, húsin og trøðin, var ein sera góður barnagarður.

Borgin, smáttan á grønu ong, sum ættfólk okkara niðri á Argjaboða partvíst fluttu av Argjaboða niðan á Borg, tá tey fluttu niðan í 1890-árunum. Hendan smáttan, sum húsvíkingar góvu navn, tá teir róðu fram við argjalandinum, meðan abbi tín, Óla Kristian, ættaður úr Húsavík, smíðaði húsin. Ja, hendan smáttan, hetta

stað uppi undir hamrinum, hefur altíð verið okkara friðskjól, lívdarstaður, oasa, har gott og trygt var at vera, um onkur brotasjógvur var á lívsleiðini.

Eg smáttu veit á grønu ong, hvar fuglar syngja vakran song, og hoyrist heimligt áarsuð, tann smáttan rennur mær í hug.

Í Halgubók, í 16. sálmi, standa nøkur orð, sum hóska væl til Borgina: "Mær lutur fell á yndisligum støðum." Í jarðar-

ferðarhefti tinum stóðu hesi orð úr 62. sálmi: "Guð er mín klettur, mín frelsa, mín borg."

Tann 18. oktober 2012 varð so seinasta barnið hjá Hans Jakku og Elspu á Borg borið út. Løgið, ikki at síggja nakað ljós í glugganum á Borg, har ljós hefur verið undir lonini síðani 1890-árin. Vónandi verður ljós aftur at síggja á Borg innan alt ov langa tíð.

Takk fyri lívið, mamma! Við vón um at hittast aftur á aðrari, grønnari ong!

Eyðun

Gjørdu gott arbeiði í Føroyum

Árni Dam, sum í mong ár var umboðsmaður í Føroyum hjá russiskum reiðaríum, sendir niðurlagda Færøernes Kommando eina tøkk fyri gott arbeiði í Føroyum.

Tá ið Árni Dam byrjaði sum umboðsmaður hjá Skipafelagnum, var eingin føroysk bjargingartyrla, men danska

verjuskipið hevði tyrlu.

Hann minnst eina ferð, hann fekk boð um, at russiskur maður hevði fingið stóran skaða umborð á einum trolara. Hann hevði fingið eitt trol oman yvir seg, og hol var á búkinum.

Verjuskipið lá á molanum í Havn.

Tveir minuttir eftir, at Árni Dam ringdi til Færøernes Kommando, ýldu skipið sum boð um fráferð fyri at fáa manningina at skunda sær umborð.

Skipið legði so skjótt frá landi, at allir ikki náddu at koma umborð.

Verjuskipið sigldi so langt

út, at tyrlan við lækna kundi fara eftir manninum og vendi síðan inn aftur. Tyrlan hevði so mikið av brennievni, at hon kláraði at flúgva til Klaksvíkar og síðan til Havnar. Árni Dam minnst, at tað var svart í toku í Havn, og at tyrlan hekk yvir Nólsoynni eina løtu, áðrenn hon fekk

lent. Hetta var um náttina.

Maðurin yvirlivdi.
- Tað var eitt satt bragd. Men ikki fyri tað, føroyingar hava sjálvir síðan gjørt stór bragd. Eg vil bara fegin senda teimum eina tøkk, og eg vóni, at samstarvið við Arktisk Kommando verður líka gott, sigur Árni Dam.

Árni Dam